

nens vel aliquis huiusmodi ex quorum uno quod manifestum est quod nec deus nec principium nec princeps ullo modo nominatus est cuius eius esse adeo debile et infirmum sit, ut ad omnino esse festinet utpote in eiusdem via positum.

Destructio erroris manicheorum si malicia principii tenebrarum ponatur occidere.

Am quia patefactum est tibi quod malicia non potest essentialis esse ei quod est necesse esse per se et quia qui ponunt principium malorum eregione et contrarium principio bonorum necesse habet ponere ipsum necesse esse per se. Nunc vero declarabo tibi quia malicia non potest ei esse aduenticia vel accidentalis. Dico igitur quia si malicia aduenticia est ei erit ei vel a se vel ab alio. Quod si fuerit ei a se, videlicet acquisita ei per se erit hoc ex necessitate uno modorum quos dicam videlicet vel naturaliter erit nata in eo quemadmodum putredo et alie quedam passionis in quibusdam naturaliter nascitur aut erit ei ex operatione sua qua fuit agens in seipsum vel in aliud vel erit ei impressa ab alio agente in ipsum. Quod si fuerit in eo nata naturaliter cum in suo esse non sit ipsum nisi bonum et eius essentia non sit nisi bonitas erit ex necessitate ex bono in eo malum et ex bonitate malicia et hoc naturaliter ac per se, cum non aliunde videlicet per aliud malicia ei aduenerit. Amplius, secundum hoc ipsum genuit maliciam in seipso quare de bono et de bonitate sua genuit in se maliciam et hoc per se. Manifestum autem est quia ex neutro contrariorum naturaliter ac per se procedit reliquum. Amplius, Malicia autem est contraria bonitati eius essentiali et naturali. Si est contraria ergo non est in eodem cum ipsa nec patitur eam secum. Non est igitur in eo malicia nec esse potest cuius bonitas sit eidem essentialis et inseparabilis. Quod si dixerit quia non est contraria non est igitur veri nominis malicia quare non erit vere malum ex ipso vel per ipsum. Amplius, secundum hoc non erit contraria bonitati alterius principii videlicet quod est principium bonorum communicat enim ex necessitate bonitatem essentiali sicut et ipsum esse ex quo est utriusque bonitas essentialis. Amplius, huiusmodi malicia autem est aliquo modo repugnans bonitati eius essentiali aut nullo modo. Si dixerit quod est ei repugnans aliquo modo quero iterum aut repugnat essencie eius aut non quod si repugnat essencie eius non patitur igitur illam essentiam eius si fortis est ea. Jam dudum ergo destruxit

eam. Si autem minus fortis est essencia eius quam ipsa malicia, iam dudum igitur destructa est ab ipsa malicia. Quod si fuerit eque fortis, altera igitur impedit alteram et non finit aliquid ex ea esse quare non pueniet aliquid malum ex ea. Si aliquid igitur puenit ex ea erit vel bonum vel medium inter bonum et malum. Si vero non fuerit repugnans essencie eius secundum se sed repugnat ei in actibus vel operibus suis, hoc non potest esse nisi altero duorum modorum quos narrabo quorum primus est ut impediatur operetur omnino et tunc principium malorum nihil opabitur vel poterit operari per essentiam suam et ita erit impotentissimum secundum essentiam suam. Secundus modus ut impediatur ea ne operetur put vult, aut sic vult siue per ut deberet, aut sic deberet ex quo apparet alia impotentia et miseria ipsius, videlicet quod non potest operari put vult aut sic vult neque pro ut debet aut sicut debet.

Amplius, Ista malicia autem sustinet voluntarie aut inuitum quod si voluntarie non repugnat igitur essencie ipsius naturaliter cum hoc clarissime videatur et nihil tenebrarum quantum ad ignorantiam paciat. Nihil ei omnino est quod lesionem essencie sue. Si enim sciat aut videat voluntarie paciatur. Si vero non voluntarie vel inuitus patitur vel sustinet suam maliciam apparet impotentia miseria ipsius cum velit repellere maliciam propriam et excludere a se et non possit ex quo etiam apparet ipsum seruiri esse malicie sue et ea cogente operari mala velut pressum seruitute malicie proprie et non posse abicere vel excutere a se iugum huius seruitutis. Amplius, hec malicia autem est ei coeterna aut aduenit ei ex tempore. Quod si est ei coeterna cum sit aliud ab ipso erit creata vel facta ab ipso et creatura vel factura eius quare erit voluntati ei omnino subdita et nihil contra ipsum omnino potens quare non erit nisi quantum diu vult et quantum vult. Non est igitur in ipso nisi per voluntatem ipsius et solus potest eas destruere, sicut et omnes alias facturas suas. Cum ergo malicia ei noceat faciens eas deterius quam esset sine illa non sustinebit eam per punctum temporis in seipso. Amplius, si cogitauit creando maliciam in seipso aut intendit in hoc perdesse sibi aut ledere se et nocere sibi. Si intendit perdesse sibi apparet ei error, imo cecitas manifeste cum dubitari non possit maliciam nocere ei in quo est, error autem nullo modo cadit in deum. Similiter nec ignorantia isti sunt erronei ponunt ipsum esse deum. Si